

Arbetslöshetens rätta ansikte

Patrik Engellau

Patrik Engellau

Arbetslöshetens rätta ansikte

Den Nya Velfärden

Box 5625, 114 86 Stockholm

08-545 038 10 | www.dnv.se

© Stiftelsen Den Nya Vården

Innehåll

Förord	5
Observationer och sammanfattning	6
Synpunkter	8
Arbetslöshet oroar	
Bara lite mer än hälften på jobbet	
Vad bör regeringen göra?	
Varifrån kom utanförskapet?	10
Den dolda arbetslösheten	12
Kort om statistiken	
Människor i arbetsmarknadsåtgärder	
Latent arbetssökande	
Undersysselsatta	
Sjukskrivna och förtidspensionerade av	
arbetsmarknadsskäl som inte ingår i arbetskraften	
En viktig metodfråga	
Hela befolkningen	15
Utrikes födda	16
Ungdomar	17
Arbetsnärvaro	18

Förord

Våren 2006, inför förra riksdagsvalet, presenterade Den Nya Valfärden tre studier om arbetslösheten som genomförts av Esra Karakaya. Författaren visade att arbetslösheten var mycket större än den officiellt angivna. Klyftan mellan den officiella och den verkliga arbetslösheten var särskilt markerad, menade författaren, för utsatta grupper såsom ungdomar och utrikes födda. Ungdomarnas arbetslöshet låg i verkligheten på 28 procent mot statistikens 11 procent och motsvarigheten för utrikes födda var 29 respektive sju procent.

Även befolkningen i allmänhet var mer arbetslös än statistiken ville kännas vid och låg på 16 procent mot officiellt erkända fem procent.

Rapporterna gjorde intryck i valrörelsen. Snart sagt varenda tidning och flera teveprogram uppmärksammade detta politiska sprängstoff. Det var som om nationen hade stått i spänd förväntan över information om arbetslöshetens sanna ansikte. Det är inte för mycket att påstå att dessa rapporter bidrog till att göra frågan om utanförskapet till den kanske avgörande vid valet i september.

Nu är det dags att ta reda på vad som hänt sedan sist. En redogörelse kommer här.

Sedan 2006 har den statistik som lämnas av såväl SCB som Arbetsförmedlingen ändrats och förbättrats. Statistiken är mer lättillgänglig och delvis annorlunda uppbyggd. För att göra årets siffror jämförbara med 2006 års siffror har vi tvingats kasta Esras undersökningar över bord och i stället använda de nya serierna, som nästan utan undantag sträcker sig tillbaka till 2006. Det finns därför skillnader mellan vad Esra skrev år 2006 och vad som hävdas här.

Stockholm i juni 2010

Patrik Engellau

Ordförande Den Nya Valfärden

Observationer och sammanfattning

I den här rapporten visas att arbetslösheten ökat sedan valet 2006, när Den Nya Velfärden gjorde en motsvarande undersökning om arbetslösheten inklusive den dolda arbetslösheten.

Innan man drar långtgående politiska slutsatser av detta bör man minnas två saker.

Det första är att världen, även Sverige, under perioden genomgått den allvarligaste ekonomiska konjunkturedgången sedan 1930-talet. Om det är något man säkert vet om konjunkturedgångar så är det att de får negativa effekter på sysselsättningen.

Det andra man ska komma ihåg är att Alliansregeringen under dessa år fört en stram finanspolitik som den med rätta fått internationellt erkännande för. Den strama politiken, alltså att finansministern hållit hårt i statens plånbok i stället för att låna pengar och spendera på det ena och det andra, gör att Sverige idag står bättre rustat än andra länder som låtit statsskulden skjuta i höjden. Samtidigt kan vi konstatera att det faktum att regeringen undvikit att stimulera ekonomin med lånade medel också medfört att Sveriges tillväxt tagit stryk. År 2008 hamnade vi på plats 199 av 212 undersökta länder i den internationella tillväxtligan¹ och år 2009 på plats 185.² Hur klok och nödvändig denna strama finanspolitik än må ha varit så har den knappast lett till att särskilt många jobb skapats.

Sedan detta är noterat kan vi övergå till att sammanfatta denna undersökning.

- *Den totala arbetslösheten har ökat något*

Total arbetslöshet i procent		
	2006	2010
Hela befolkningen 20 – 64 år	16,3	17,2
Utrikes födda 20 – 64 år	28,8	30
Ungdomar 15 – 24 år	38,5	42,5

¹ <http://www.indexmundi.com/g/r.aspx?c=xx&v=66>

² <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/rankorder/2003rank.html>
Egentligen hamnade vi ännu lite sämre, för statistikleverantören CIA utgick från en tillväxtprognos på minus 4,7 procent för Sverige medan utfallet blev minus 4,9 procent.

- *Den verkliga arbetslösheten är uppemot dubbelt så hög som den officiella*

Officiell och verklig arbetslöshet år 2010 i procent		
	Officiell	Verkelig
Hela befolkningen 20 – 64 år	8,3	17,2
Utrikes födda 20 – 64 år	15,8	30
Ungdomar 15 – 24 år	28	42,5

- *Den dolda arbetslösheten har i stort sett varit oförändrad*

Å ena sidan har det totala antalet i åtgärder, latent arbetssökande och undersysselsatta (heltidsekvivalenter) ökat med några tiotusental personer. Å andra sidan har antalet sjukskrivna som kan förväntas återgå i arbete minskat med ungefär lika många.

- *Bland de sysselsatta har frånvaron från arbetet ökat något*

Arbetsfrånvaron på grund av sjukdom, ledigheter, semester etc har ökat med lite mer än 40 000 personer under perioden.

- *Den andel av befolkningen som har ett jobb och är närvarande på jobbet har minskat något*

Det finns omkring 5,5 miljoner invånare i arbetsför ålder 20 – 64 år. Av dessa var strax över 3 miljoner närvarande på ett jobb en vanlig dag år 2010. Denna arbetsnärvaro uppgick mer exakt till 58 procent. Motsvarande siffra för år 2006 var 59 procent.

För gruppen utrikes födda var motsvarande siffra 47 procent år 2006 och 44 procent år 2010.

Synpunkter

Arbetslösheten oroar

Hur mycket konjunkturedgång världen än har är det ett orosmoment att den verkliga arbetslösheten i Sverige ligger nära 20 procent och betydligt mer än så för utsatta grupper – outsiders på arbetsmarknaden – som utrikes födda och ungdomar.

Ty detta är inte i grunden ett konjunkturproblem. Redan före den ekonomiska världskrisen – år 2006 – var arbetslöshetssiffran nästan lika hög som i år. Krisen må ha förvärrat problemet, men den har inte skapat det.

Sverige har ett strukturproblem som ligger i att jobben i den privata sektorn stagnerat sedan mer än ett halvsekel. Så länge Sveriges regeringar underlåter att hantera det dilemmat kommer det att förvärras.

Bara lite mer än hälften är på jobbet

Av Sveriges arbetsföra befolkning på omkring 5,5 miljoner människor befinner sig runt 11 procent utanför arbetskraften – till exempel på grund av studier – och 15 procent i arbetslöshet.³ Av de återstående 74 procentenheterna är 15 procentenheter frånvarande från det jobb de har lyckan att inneha. Bara 58 procent av den arbetsföra befolkningen, lite mer än hälften, är närvarande på jobbet en vanlig dag. Motsvarande siffra för utrikes födda är 47 procent.

Vi vet att det jobbas för lite i Sverige. Flera utredningar på senare tid har pekat på att det kommer att bli svårt eller omöjligt att finansiera välfärden i framtiden om inte den offentliga sektorn får mer pengar än vad prognoserna ställer i utsikt. Allt mer talas det om att begreppet arbetsför ålder bör ändras så att pensionen inte utfaller förrän ett antal år senare och arbetskraften därmed kan hållas kvar i arbetslivet ytterligare en period.

Det kan hända att detta vore en bättre metod att öka antalet arbetade timmar än att försöka komma till rätta med arbetslösheten (eller att minska de anställdas möjligheter att vara frånvarande från jobbet, till exempel genom strängare regler om sjukfrånvaro, vilket skulle få samma effekt).

³ 17 procents arbetslöshet av arbetskraften motsvarar 15 procent av den arbetsföra befolkningen.

Men vilken metod man än väljer blir det inte fler arbetade timmar om det inte finns någon som vill anställa arbetslösa eller f d pensionärer. Efterfrågan på arbetskraft måste öka. De måste bli fler företag och de företag som finns måste entusiasmeras att anställa fler människor.

I vilket fall som helst verkar det inte finnas någon anledning att bekymra sig över att Sverige inte skulle ha tillräckligt med arbetskraft. När 15 procent av den arbetsföra befolkningen 20 – 64 år är arbetslös och ytterligare 15 procent är frånvarande från arbetsplatsen verkar det finnas resurser så det räcker.

Vad bör regeringen göra?

Arbetslösheten och utanförskapet är tecken på att företagsamheten i Sverige är för svag. En arbetslös är en person som inte funnit sin arbetsgivare. Att det finns för många arbetslösa beror i sista hand på att det finns för få arbetsgivare.

Regeringen – och det gäller vilken regering Sverige än har – måste göra Sverige mer företag- och arbetsgivarvänligt. Det duger inte att såsom alla regeringar Sverige haft i modern tid betrakta företagsamheten som ett särintresse av samma art som villaägarna, pensionärerna och fritidsfiskarna. Företagen och företagarna är inte ett särintresse som politikerna kan behandla som alla andra väljargrupper, det vill säga kasta åt dem ett köttben i valtider om de hotar att desertera till motståndarlaget eller strunta i dem om man anser sig säker på deras röster. Företagsamheten är det fartyg på vilket nationen färdas. Utanförskapet visar att den farkosten numera inte är tillräckligt stark och säker. När den insikten tagit plats i maktens boningar kan Sverige börja återhämtningen.

Varifrån kom utanförskapet?

Under det senaste halvsekle har svenska politiker aldrig på allvar ställt sig frågan hur man kan stimulera företagandet och den privata sektorn. De sysselsättningsproblem regeringarna haft har i stället hanterats genom olika former av expansion av den offentliga sektorn.

Antalet sysselsatta i det privata näringslivet har sedan 1950 legat kring tre miljoner människor med en topp på 3,3 miljoner 1964 och en svagt vikande trend därefter. Under samma period växte befolkningen med omkring en tredjedel från sju till 9,3 miljoner människor. Den stagnerande sysselsättningen i näringslivet medförde naturligtvis risk för arbetslöshet när folkmängden ökade.

Politikerna tog tidigt problemet på allvar. Den statliga sysselsättningsutredningen, som pågick under nästan hela sjuttioalet, tänkte sig två lösningar: dels skulle staten främja näringslivets utveckling genom en rad olika åtgärder, till exempel statliga fonder för teknisk förnyelse, statligt stöd till forskning, exportserviceverksamhet, statliga handelshus, regionala utvecklingsbolag plus planering, exempelvis "branschpolitiska program", dels skulle den offentliga sektorn expandera. Det behövde nämligen "tillskapas ytterligare flera hundra tusen arbetstillfällen" inom den offentliga sektorn eftersom "behovsberäkningar för framtiden tyder på att den totala efterfrågan på arbetskraft i väsentlig utsträckning kommer att vara beroende av utbyggnadstakten inom den offentliga sektorn".

Den första lösningen – stimulans till näringslivet – misslyckades i grunden och de åtgärder man provade kom så småningom nästan helt och hållet att avvecklas.

Sysselsättningsstagnationen inom den privata sektorn fortsatte. Den andra lösningen, däremot, var mycket framgångsrik. Mellan 1970 och 1990 fördubblades antalet anställda i den offentliga sektorn från 0,75 till 1,5 miljoner personer. Så lyckades politikerna rädda sysselsättningen.

Att politikerna misslyckades med att skapa privat sysselsättning gjorde således inte så mycket eftersom de så skickligt hade löst sysselsättningsproblemet genom ökad offentlig sysselsättning.

I början av nittioalet kom sysselsättningskrisen tillbaka, visserligen utlöst och förvärrad av en sprucken fastighetsbubbla, men i grunden ändå en normal sysselsättningskris orsakad av å ena sidan en stagnerande privat sektor och en vid det laget även stagnerande offentlig sektor, å den andra fortsatt folkökning. Politiken var tillbaka i sysselsättningsutredningens problematik med den skillnaden att den offentliga sektorn inte längre kunde fungera som sysselsättningsmotor.

Nu reagerade politikerna med ryggmärgen, inte med att tillsätta någon motsvarighet till sjuttioalets sysselsättningsutredning. Nu gällde det att snabbt inrätta försörjningsmöjligheter för de arbetslösa. På det viset växte en tredje sektor fram vid sidan av den privata och den offentliga. Denna tredje sektor, som så småningom skulle benämnas utanförskapet, expanderade raketsnabbt från 700 tusen personer år 1990 till 1,1 miljoner år 2005. (Troligen är expansionen betydligt större i verkligheten än i statistiken eftersom det finns ett dolt utanförskap exempelvis i form av ungdomar som studerar i stället för att söka jobb och därför uppträder under annan statistisk rubrik.)

Alliansregeringen gick till val på att få bukt med utanförskapet. Det var lovvärt. Men frågan är om regeringen har analyserat utanförskapet rätt. I verkligheten är den tredje sektorn ett slags sysselsättningens restpost, en försörjningsinrättning som uppstått för att den privata och den offentliga sektorn stagnerar. Man kan inte bekämpa utanförskapet annat än med åtgärder som stimulerar den privata sektorn att expandera och anställa.

De senaste årens politik har inte rått på utanförskapet och den dolda arbetslösheten. Det beror sannolikt åtminstone delvis på den allvarliga ekonomiska kris och konjunkturedgång som inträffat under de senaste åren. Men risken är att utanförskapet biter sig fast.

Den dolda arbetslösheten

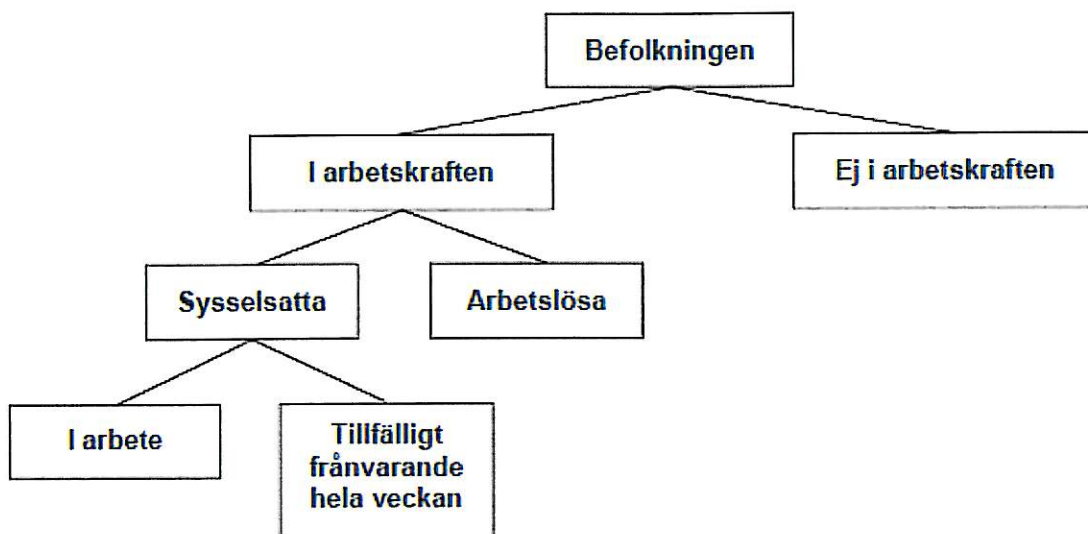
Man talar ibland om ”öppen arbetslöshet”. Ordvalet antyder att det finns arbetslöshet som inte är öppen, utan dold. Så är det. Syftet med den här skriften är att mäta hela arbetslösheten, alltså summan av den öppna och den dolda. Inledningsvis ska vi redovisa var den dolda arbetslösheten finns i statistiken över arbetskraften och befolkningen.

Det är nog ogörligt att skapa en total och helt tillförlitlig bild av den dolda arbetslösheten. Hur ska man veta om en individ som inte sökt arbete under de senaste fyra veckorna - vilket är ett av kriterierna för att räknas som öppet arbetslös - bara gjort ett tillfälligt uppehåll efter en lång jobbsökarperiod eller om vederbörande är helt tillfreds med en arbetsfri tillvaro?

Vår ambition är därför inte att ge en fullständig bild, utan bara att komplettera den officiella arbetslöshetsstatistiken med de största och mest påtagliga formerna av dold arbetslöshet. Närmare bestämt vill vi lyfta in fyra grupper människor bland de arbetslösa. Den första gruppen består av personer i vissa arbetsmarknadsåtgärder. Men innan detta diskuteras har vi några allmänna kommentarer kring statistiken om arbetslösheten.

Kort om statistiken

Statistiska Centralbyrån använder följande klargörande diagram för att visa hur dess uppgifter om arbetsmarknaden är organiserade.

Gruppen ”ej i arbetskraften” omfattar till exempel pensionärer, hemarbetande, långvarigt sjuka utan arbete och medverkande i vissa arbetsmarknadspolitiska åtgärder som räknas som studier. Dessa räknas alltså inte som arbetslösa.

Arbetskraften består av sysselsatta och arbetslösa. Sysselsatta är sådana som har ett arbete antingen som anställda eller som företagare. Arbetslösa är sådana som både sökt arbete under viss tid före undersökningen och därtill står till förfogande för ett arbete om det kommer ett jobberbjudande.

När SCB med ett procenttal anger vilken arbetslöshet som råder avses de arbetslösa som andel av dem som befinner sig i arbetskraften.

De sysselsatta indelas i sin tur i sådana som är på arbetet när arbetskraftsundersökningen genomförs och sådana som är frånvarande från arbetet, till exempel på grund av någon sorts ledighet.

Människor i arbetsmarknadsåtgärder som räknas som sysselsättning

Som ett led i bekämpningen av arbetslösheten genomför Arbetsförmedlingen ett stort antal så kallade åtgärder som på ett eller annat sätt antas göra det lättare för de inblandade personerna att hitta jobb – eller i varje fall hålla dem borta från arbetslöshetsstatistiken. En del av dessa åtgärder jämföras nämligen i statistiken med sysselsättning, medan andra räknas som arbetslöshet.

Till de insatser som räknas som jobb hör till exempel start av näringsverksamhet, friårsledighet (fanns 2006, men inte 2010), arbete med stöd och nystartsjobb.

Vi anser att personer som befinner sig i sådana program bör räknas som arbetslösa eftersom de inte hade befunnit sig där om de haft ett vanligt arbete.

Latent arbetssökande

Så här skriver SCB om arbetskraftsundersökningarna: "Latent arbetssökande ingår i 'ej i arbetskraften' och består av personer som velat och kunnat arbeta i referensveckan [alltså den vecka då arbetskraftsundersökningen genomfördes; författarnas anmärkning] men inte sökt arbete."

Vi menar att det faktum att en arbetslös som vill ha jobb av någon anledning inte sökt arbete inte gör vederbörande mindre arbetslös.

Undersysselsatta

SCB: ”Undersysselsatta omfattar personer som är sysselsatta men som arbetar mindre än de skulle vilja göra och som hade kunnat börja arbeta mer under referensveckan eller inom 14 dagar från referensveckans slut.”

Undersysselsatta är alltså ett slags deltidslösa. Vad man inte vet är exakt hur deras tid fördelar sig mellan sysselsättning och arbetslöshet. I de följande tabellerna har vi antagit att arbetslösheten bland de undersysselsatta räknat i heltidsekvivalenter motsvarar en tredjedel av de undersysselsatta.

Sjukskrivna och förtidspensionerade av arbetsmarknadsskäl som inte ingår i arbetskraften

Den stora svårigheten är att avgöra hur stor del av de sjukskrivna och förtidspensionerade som ska betraktas potentiellt arbetsföra och därmed som dolt arbetslösa. Det finns inga säkra undersökningar om hur många av de sjukskrivna och förtidspensionerade som skulle kunna arbeta. Det finns ett antal utredningar med mer eller mindre övertygande svar på frågan. Vi har valt att följa en utredning från Socialstyrelsen från 2005 som anger att uppemot 60 procent av de sjukskrivna och förtidspensionerade skulle kunna återgå i arbete ifall de kunde ändra något i sin arbetssituation.⁴ Men för att inte anklagas för överdrift har vi räknat inte med 60 procent, utan med 50 procent.

Det finns emellertid ett annat metodproblem, nämligen att avgöra vilka sjukskrivna som man ska räkna procent på. Sjuka kan förekomma både inom arbetskraften, och kallas då tillfälligt frånvarande, och utanför arbetskraften. Det är svårt att avgöra om den som är sjuk men har ett jobb i verkligheten ingår i utanförskapet eller om hon bara är förkyld. Vi har därför försiktigtvis undantagit alla tillfälligt frånvarande från gruppen dolt arbetslösa. De sjukskrivna och förtidspensionerade som kan vara dolt arbetslösa har vi antagit bara kunna existera bland dem som befinner sig utanför arbetskraften. I nedanstående tabeller har vi alltså betraktat hälften av de sjukskrivna utanför arbetskraften som dolt arbetslösa.

En viktig metodfråga

Av ovanstående fyra grupper räknas två som tillhöriga arbetskraften och två – latent arbetssökande och sjukskrivna med ovanstående definition - som ej tillhöriga arbetskraften. Om man nu, som vi, hävdar att vissa som inte tillhör arbetskraften i själva verket är arbetslösa och skulle kunna jobba så hävdar man ju därmed också att de i

⁴ Försäkringskassan analyserar (2005:5), *Sjukskriven i onödan?*, Stockholm

verkligheten tillhör arbetskraften. Det innebär att man måste justera den i den officiella statistiken angivna arbetskraften när man räknar ut verklig arbetslöshet och andra intressanta saker. Det har vi gjort i nedanstående tabeller.

Hela befolkningen

Tabell 1 Total arbetslöshet, antal och i procent av hela befolkningen i arbetsför ålder (20 – 64 år) i mars respektive år; källor: AKU och Arbetsförmedlingen				
	<i>2006</i>		<i>2010</i>	
	<i>Antal (1000)</i>	<i>procent av officiell arbetskraft</i>	<i>Antal (1000)</i>	<i>procent av officiell arbetskraft</i>
Gruppen	5 329,8	119,9	5 465	118,9
<u>Arbetslöshet</u>				
Öppen arbetslöshet	310	6,9	382,9	8,3
I åtgärder som räknas som sysselsättning (april respektive år; 16 – 64 år)	117,3	2,6	105,3	2,3
Latent arbetssökande	60,9	1,4	67	1,5
Undersysselsättning	81,2	1,8	96,7	2,1
Sjukskrivna och förtidspensionerade av arbetsmarknadsskäl som inte ingår i arbetskraften	194,8	4,4	178,5	3,9
Total arbetslöshet	764,2	17,2	830,4	18,1
<u>Arbetskraft</u>				
Officiell arbetskraft	4 441,9	100	4 594,1	100
Latent arbetssökande samt sjukskrivna och förtidspensionerade av arbetsmarknadsskäl som inte ingår i arbetskraften	255,7	5,8	245,5	5,3
Justerad arbetskraft	4 697,6	105,8	4 839,6	105,3
Justerad total arbetslöshet (total arbetslöshet/justerad arbetskraft)	16,3 procent		17,2 procent	

Utrikes födda

Tabell 2 Total arbetslöshet, antal och i procent av den utrikes födda befolkningen i arbetsför ålder (20 – 64 år) i mars respektive år; källor: AKU och Arbetsförmedlingen

	2006		2010	
	<i>Antal (1000)</i>	<i>procent av officiell arbetskraft</i>	<i>Antal (1000)</i>	<i>procent av officiell arbetskraft</i>
Gruppen	830,2	136,8	986,6	133,2
<u>Arbetslöshet</u>				
Öppen arbetslöshet	82,4	13,6	116,6	15,8
I åtgärder som räknas som sysselsättning (april respektive år; 16 – 64 år)	20,3	3,3	25,4	3,4
Latent arbetssökande	18,6	3,1	23	3,1
Undersysselsättning	13,7	2,3	22,3	3
Sjukskrivna och förtidspensionerade av arbetsmarknadsskäl som inte ingår i arbetskraften (15 – 74 år)	57,3	9,4	59,1	8
Total arbetslöshet	192,3	31,7	246,4	33,3
<u>Arbetskraft</u>				
Officiell arbetskraft	606,7	100	740,3	100
Latent arbetssökande samt sjukskrivna och förtidspensionerade av arbetsmarknadsskäl som inte ingår i arbetskraften	75,9	12,5	82,1	11,1
Justerad arbetskraft	682,6	112,5	822,4	111,1
Justerad total arbetslöshet (total arbetslöshet/justerad arbetskraft)	28,2 procent		30 procent	

Ungdomar

Tabell 3 Total arbetslöshet, antal och i procent av ungdomar (15 – 24 år) i mars respektive år; källor: AKU och Arbetsförmedlingen				
	2006		2010	
	<i>Antal (1000)</i>	<i>procent av officiell arbetskraft</i>	<i>Antal (1000)</i>	<i>procent av officiell arbetskraft</i>
Gruppen	1 129,3	220,6	1 243,5	211,8
<u>Arbetslöshet</u>				
Öppen arbetslöshet	125	24,4	164,3	28
I åtgärder som räknas som sysselsättning (april respektive år)	5,5	1,1	6,4	1,1
Latent arbetssökande	64,9	12,7	78,6	13,4
Undersysselsättning	23,2	4,5	30,2	5,1
Sjukskrivna och förtidspensionerade av arbetsmarknadsskäl som inte ingår i arbetskraften	5,4	1,1	6,1	1
Total arbetslöshet	224	43,7	285,6	44
<u>Arbetskraft</u>				
Officiell arbetskraft	512	100	587,2	100
Latent arbetssökande samt sjukskrivna och förtidspensionerade av arbetsmarknadsskäl som inte ingår i arbetskraften	70,3	13,7	84,7	14,4
Justerad arbetskraft	582,3	113,7	671,9	114,4
Justerad total arbetslöshet (total arbetslöshet/justerad arbetskraft)	38,5 procent		42,5 procent	

Arbetsnärvaro

Av de sysselsatta är en del på jobbet medan en del är frånvarande. Frånvaron kan ha olika orsaker, till exempel sjukdom, semester, tjänstledighet och vård av sjukt barn.

I arbetskraftsundersökningarna redovisas frånvaron under två rubriker: frånvaro från arbetet under hela referensveckan och frånvaro från arbetet under del av referensveckan. Vad "del av referensveckan" egentligen betyder kan inte fastställas utan ingående statistisk analys. Vi har antagit att den som är borta del av veckan i snitt är borta halva veckan. Antalet frånvarande blir därför alla som är borta hela veckan plus hälften av dem som är borta del av veckan.

För ungdomar har någon arbetsnärvaro som andel av gruppen som helhet inte angetts eftersom siffran vore meningslös eller missvisande; en mycket stor del av ungdomarna mellan 15 och 24 år ingår ju inte i arbetskraften eftersom en så stor del studerar.

Tabell 4 Arbetsnärvaro i 1000-tal personer samt procent; källa AKU och tidigare tabeller

	2006			2010		
	<i>Samtliga 20 – 64 år</i>	<i>Utrikes födda 20 – 64 år</i>	<i>Ungdomar 15 – 24 år</i>	<i>Samtliga 20 – 64 år</i>	<i>Utrikes födda 20 – 64 år</i>	<i>Ungdomar 15 – 24 år</i>
<i>Justerad arbetskraft</i>	4 697,6	682,6	582,3	4 839,6	822,4	671,9
<i>Avgår:</i>						
<i>Total arbetslöshet</i>	764,2	192,3	224	830,4	246,4	285,6
<i>Frånvarande</i>	785,8	96,6	58	828,7	114,5	66
<i>Rest:</i>						
<i>Arbetsnärvarande</i>	3 147,6	393,7	300,3	3 180,5	461,5	320,3
Frånvarande som andel av sysselsatta i procent⁵	20	19,7	16,2	20,7	19,9	17,1
Arbetsnärvarande som andel av sysselsatta i procent⁶	80	80,3	83,8	79,3	80,1	82,9
Arbetsnärvarande som andel av arbetskraften inom gruppen i procent	67	57,7	51,6	65,7	56,1	47,7
Arbetsnärvarande som andel av hela gruppen i procent	59,1	47,4		58,2	46,8	
Andel av gruppen i arbetskraften i procent	88,1	82,2	51,6	88,6	83,4	54

⁵ Frånvarande delat med (justerad arbetskraft minus total arbetslöshet) gånger 100

⁶ Arbetsnärvarande delat med (justerad arbetskraft minus total arbetslöshet) gånger 100

Utgivet av Den Nya Valfärden

Låt dem inte komma undan – tio viktiga frågor till Sveriges politiker (2010)
Kommunala bolag – laglöst land (2009)
Bara företagare skapar nya, riktiga jobb (2009)
Storebror tar fram munkaveln (2009)
Hälso- och sjukvårdsföretagsmodellen (2009)
Olagligt billigt – kommunala underprisförsäljningar (2008)
Integritetens lilla röda (2008)
Regeringen har fel om arbetsrätten – företagarnas egen uppfattning (2008)
Förenkla reglerna för småföretagare (2007)
Den stora obalansen – hur lagarna missgynnar småföretagare (2007)
Varför straffa den som försöker göra rätt (2007)
Värsta krånglet (2007)
Mansförtryck och kvinnovälde (2007)
Fullt fokus på företagare
– europeiska företagare ger råd till Sveriges regering (2007)
Med storbror i byxfickan – integritetsrisker med RFID-chips (2007)
Roligt värre (2007)
Med storbror i uppfinnarverkstan – ny digital övervakning från automatiska öron till internetdammsugare (2006)
Med storebror i baksätet – digital övervakning av dina bilfärder (2006)
Nya beska droppar – korta kritiska krönikor (2006)
Första hjälpen
Om dina anställda blir sjuka – en liten handbok (2006)
Var tredje får inte vara med
– en studie om arbetslösheten bland invandrare (2006)
Hur hög är arbetslösheten, egentligen? (2006)
Ole, dole, arbetslös
– nästan 3 av 10 ungdomar 16-24 år saknar jobb (2006)
Ge de arbetslösa en chans
– 150 000 nya jobb genom halverade arbetsgivaravgifter (2006)
Så lyckas du som företagare
– de bästa tipsen från svenska entreprenörer (2005)
Bakom skurkar och skandaler (2004)
Värsta krånglet (2004)
Jobbet är att mata puman
– hur och varför försäkringskassorna slarvar bort 40 miljarder om året av skattebetalarnas pengar (2004)
Tankebok för entreprenörer
– 222 citat från Aristoteles till Ingvar Kamprad (2003)
Entreprenören bakom allt
– 101 svenska succéer från ABBA till ölburkar (2002)
Beska droppar – korta kritiska krönikor (2002)
Skärp dig, Svensson
– med deklarationen om medborgerliga skyldigheter (2002)
Personvalsparti – bot för trötta partier (1999)
Berättelsen om jobben (1996)
Baksmällan – förutsättningar för politisk tillnyktring (1995)
Molnstoden – en vision för svenska folket (1994)

Den Nya Velfärden har även givit ut Medborgarnas offentliga utredningar

MOU 2010:1 Trovärdig solidaritet? – försvaret och solidaritetsförklaringen
MOU 2000:1 Sveriges två gränser – om invandrapolitiken
MOU 1999:1 För Sverige – på tiden!
MOU 1998:1 Samhällsmoral i praktiken
MOU 1997:1 Entreprenören i högsätet
MOU 1996:2 Kommunala företag – hot mot demokrati
MOU 1996:1 Den nya arbetsrätten – ett förslag
MOU 1995:3 Järntrianglar – förnyelsens fiende nummer ett
MOU 1995:2 Irrfärdens slut – för sunda statsfinanser
MOU 1995:1 När folkhemmets barn blivit vuxna
MOU 1994:1 HSF-modellen – patientmakt och kvalitet
MOU 1993:2 Charta Nova – politik för entreprenörskap
MOU 1993:1 Barnomsorg enligt kundvalsmodellen
MOU 1992:2 Hälso- och sjukvård för 2000-talet
MOU 1992:1 Eget val i äldreomsorgen – handledning
MOU 1991:6 Hur man säljer allmännytttehus – handledning
MOU 1991:5 På egna ben – reformera organisationsstödet
MOU 1991:4 Skolpeng hösten 92 – en handlingsplan
MOU 1991:3 Självständiga kommuner
MOU 1991:2 Sänkta skatter för en ny välfärd
MOU 1991:1 Företagsamhetens förutsättningar
MOU 1990:3 En marknad för bostäder åt alla
MOU 1990:2 Medborgarnas miljömanifest
MOU 1990:1 Minska statsskulden – sälj tillgångar
MOU 1989:1 Sänkt skatt för alla
MOU 1988:1 En ny grundlag – ett förslag